

Redacțiunea, Administrațiunea
și Tipografia:
BRAȘOVU, piața mare, Târgul
Inului Nr. 30.
* * *
Inserate mai primesc în Viena
R. Moss, Haasenstein & Vogler (Otto
Maas), H. Schalek, Alois Herndl, M.
Dukas, A. Oppalik, J. Donnerberg; în
Budapesta: A. V. Goldberger, Eck-
stein Bernat; în Frankfurt: G. L.
Dusabe; în Hamburg: A. Steiner.
Prețurile inserțiilor: o serie
garmond pe o colônă 6 cr. și
80 cr. timbru pentru o publi-
care. Publicări mai dese după
tarif și învoială.
Reclame pe pagină a III-a o
serie 10 cr. v. a. sau 30 bacini.

GAZETA TRANSILVÂNIEI

ANULU XVI.

„Gazeta” este în vânzare
Abonamentele pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 12 fl., pe șase luni
6 fl., pe trei luni 3 fl.
N-rii de Duminecă 2 fl. pe an.
Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 franci, pe șase
luni 26 fr., pe trei luni 10 fr.
N-rii de Duminecă 8 franci.
Se primumă la toate oficiile
postale din țară și din afară
și la dd. colectorii.
Abonamentul pentru Brașov
și administrațiunea, piața mare,
Târgul Inului Nr. 30 etagiului
I.: pe un an 10 fl., pe șase
luni 5 fl., pe trei luni 2 fl. 50 cr.
Cu dusul în casă: Pe un an
12 fl., pe 6 luni 6 fl., pe trei luni
3 fl. Ună esemplară 5 cr. v. a.
sau 16 bani. Atât abonamen-
tele cât și inserțiile sunt
a se plăti înainte.

Nr. 226.

Brașov, Luni-Marti, 12 (24) Octomvre

1893.

Brașov, 4 Octomvre v.

Din Viena sosesc sciri foarte importante. Crisa politică a ajunsă aceluia într'un stadiu acut. Pe ziua de astăzi era hotărâtă prima citire a proiectului de reformă electorală în cameră, precum și alegerea comisiunii de 24, care va avea să se pronunțe asupra ordonanțelor privitoare la starea excepțională din Boemia.

Judecând după candidările, ce s'au făcut din partea diferitelor partide pentru comisiunea de 24, este aproape sigur, că ordonanțele guvernului asupra stării excepționale nu vor fi primite de majoritatea comisiunii. De altă parte rezultă din enunțările cluburilor celoror trei marci partide: a stăruirii germane, a Polonilor și a lui Hohenwarth, că nici proiectul de reformă electorală nu va întruși majoritatea camerei.

Aceste trei partide se tem, că prin lărgirea proiectată a dreptului electoral vor pierde toate din mandatele lor și numărul aderenților lor din cameră se va împușina. Organul stăruirii germane „Neue fr. Presse” merse până a face din cauza aceasta un apel la străinătate, susținând, că reforma electorală a contelui Taaffe amenință tripla alianță și pregătesc alianța cu Rușii. La aceasta răspunde oficiosa „Presse”:

„Așadără fiind-că partidă stăruirii germane alegerile nouă, ce s'ar face pe baza sufragiului universal, ar pierde câte o duzină de mandate, este amenințată tripla alianță, este paralizată acțiunea ministrului de război și este pecetluită alianța cu Rusia! Dér ore punga germană unită singura purtătoare a ideii triplei alianțe, încâtă această idee trebuie neamănată să se elatine, decât ea va intra în delegațiunii cu câteva voturi mai redusă? N'au documentat și alte partide,

Polonii, conservatorii, Germanii naționali și antisemiții la diferite ocașii consensământul lor la alianța cu Germania și cu Italia?...”

Destul că, după cum stau ađi lucrurile, guvernul Taaffe n'are camerei pentru măsurile sale excepționale și pentru reforma sa electorală. De aceea nu-i rămâne altă espedientă decât să demisiona sau să disolva parlamentul.

O scire mai nouă sosită din Viena, spune, că consiliul de niștri, ținut Sâmbătă, a hotărât disolvarea parlamentului, de ore-ce ar fi evident, că proiectul privitor la măsurile excepționale nu va fi primit de cameră. Se mai vorbește tot-odată de o remaniere a cabinetului și în special de retragerea ministrului de financă Dr. Steinbach.

Prin disolvarea parlamentului din Austria va intra într'o nouă fază, câștigând mai multă țărâmă, ca până acuma. Eventualitatea aceasta deșteptă de pe acuma cele mai mari îngrijiri în tabăra contrarilor egalei îndreptății naționale. Dacă, dicu ei, se vor face nouă alegeri în Austria, reforma electorală va conferi la înăspri divergențele dintre partidele naționalităților, cari dela această reformă așteptă slăbirea ori întărirea puterii lor, ér contele Taaffe va avea avantajul de a se prezenta înaintea opiniei publice ca apărătorul și drepturilor poporului.

Cu toate acestea rezultatul noilor alegeri nu va pute schimba în mod însemnat gruparea de față a partidelor în parlament și ceea ce doresc contele Taaffe, ca să aibă o majoritate constantă, cu care să poată guvernarea, nu se va realiza nici după disolvarea camerei de față.

Taaffe le vede toate aceste, dér având deplina încredere a monarhului, se crede, că prin disolvarea parlamentului el voese a câștiga timp, în speranță, că va pute ajunge

la o înțelegere cu majoritatea pe baza unor modificări, ce pare a fi aplicat a le face în proiectul său de reformă.

Dacă se va adevăra scirea despre apropiata disolvare a parlamentului austriac, putem să prevedem cu siguranță, că viitoră mișcare electorală va da un nou avânt lupțelor naționale în Austria; ea va pregăti țărâmul și pentru învingerea principiului sufragiului universal, pe care este basat noul proiect de reformă electorală și astfel se va produce în Austria o schimbare foarte favorabilă aspirațiilor federalistice.

Guvernamentalul „P. Lloyd” ia pozițiune deja față cu schimbările, ce se pregătesc în Austria, și pentru cazul când ar fi amenințată dualismul din parte și cu uniunea personală. Numita foie-ă are în vedere, că prin reforma electorală se pregătesc o eră federalistică în Austria cu preponderanța Slavilor. Ungaria însă, dice ea, nu cunoște federalism austriac, n'a pactată niciodată c'un asemenea federalism, Ungaria are de a face numai cu unitatea statului austriac, dér nu și cu pluralitatea țărilor austriace. Dacă dér se va introduce în Austria federalismul, care n'a existat la încheierea pactului, Ungaria se va întorci simplu la uniunea personală etc. etc.

Amenințările aceste ale foiei guvernamentale au deocamdată scopul de a face presiune asupra guvernului austriac în favoarea Germanilor centraliști și este mare întrebare, decât ele s'ar pute executa, când ar veni lucrul la adecă.

Temerile și îngrijirile politice lor și unguirile dovedesc însă preșul de toate, că ceea ce se petrece ađi în Austria este de mare importanță pentru viitoră dezvoltare înterioră a întregii monarhii.

Crisa în Austria.

Foile mari din capitala Austriei aducă soiri, care de care mai senzațională descriu situația grea în care se află cabinetul contelui Taaffe. Unele dintre ele susțin, că pe ziua de ađi său de mâne se va disolva dieta și se vor ordona alegeri nouă.

Despre crisa se telegrafiază următoarele din Viena:

Situațiunea politică este mai liniștită ađi, în urma declarației baronului Chlumetzky înaintea monarhului, că în impregurările de față este gata a-și da demisiunea. Chlumetzky ar fi declarat înaintea aderenților săi, că ia asupra-și sarcina de-a face pe un număr anumit al stăruirii unite, să voteze pentru starea excepțională din Praga, pentru care scopul el ar fi trebuit să câștige cel puțin 30 de voturi. Aceasta însă nu i-a succinut, fiindcă deputații în urma dispozițiilor alegerilor, deputații în cură cu aceea, că la casă, decât legile excepționale ar fi primite cu ajutorul stăruirii unite, atunci ei ar trebui să dispară de pe arena politică.

Deputatul Plener, care la ori-ce casă vră se pășescă pe oariera diplomatică, și Chlumetzky, care la casă decât proiectele se vor respinge, de sigur își va da dimisia, formeză așa-dér situațiunea în jurul căruia se învârtesc ađi partidele.

Dér nu mai puțin interesante sunt și mișcările din partida Polonilor. Iudată după reintorcerea sa din Budapesta, contele Taaffe a conferit cu Jaworsky, președintele clubului polon. Acesta a primit din partea clubului însărcinarea, să comunice lui Taaffe, că Polonii ceră retragerea lui Steinbach până la anul nou. Într'o ședință închisă Polonii au hotărât, că nu respingă numai reforma electorală a lui Taaffe, ci ei își poziți față de ori-ce proiect electoral, care nu garantează stare deosebită Galiciei în chestiunea dreptului electoral. Polonii adecă ceră, ca pe deputații lor centraliști să-i alegă numai dieta provincială, cum s'a întâmplat în intrăgu Austria la 1871. Mai pretind și aceea, ca guvernul central să nu însărcinească o influență asupra legii electorale privitoare la dieta provincială din Galiciei.

În 20 Octomvre s'era s'a lăpitu fama,

FOILETONULU „GAZ TRANS.”

O călătorie desperată.

Narațiune de A. O. Klausmann.

La stațiunea Vossovska în Silesia superioară, într'o s'ară din toamna anului 1865, trenul miostă 12 sta gata să plece la Tarnowitz.

Vossovska, astăzi o mare stațiune a liniei Tarnowitz-Breslau, era atunci numai ună stațiune simplă de cladir, ce serviau pentru călători și pentru locuințele funcționarilor, în mijlocul unor păduri colosale. Stațiunea era situată la jumătate drumul dela calea ferată vicinală Oppeln-Tarnowitz, care ducea, dela linia principală din Silesia superioară, în districtul nordic de industrie, dér care avea numai însemnatate secundară. Comunicau numai trenuri de marfă și câte un tren mic, ce se mai numesc și „omnibusuri”. Linia de calea aproape neîntrerupt prin păduri vechi, pline de sălbătocii, proprietate a prințului Hohenloe și a altor magnati din aceluia

ținut. Prin păduri se aflau risipite mici sate, dintre care linia ferată atinge unele. Locuitorii luocau în păduri mai puțin, și ditor și munceau în păduri, ca diler, și în minele, unde se sapă prețioasă aramă de zinc, cari mine însă atunci erau numai în începere și nu credea nimeni, că vor ajunge la grandioasă dezvoltare de astăzi.

Era o zi de toamnă, sufla vântul tare și sta să plouă. Conducătorul de locomotivă, Lederer, care avea să conducă trenul miostă la Tarnowitz, se învâli scriburind în mantaua sa cu glugă, când își luă adio dela șeful stației și se duse la locomotivă sa. Înaintea de ce a ajuns o înșă, se opru un moment de ce a și luă adio dela tânăra sa soție și dela copilul său de 6 ani, cari îl așteptau la gară.

„Tu te întorci numai mâne dimineța?” întrebă dōmna Lederer pe soțul ei.

„Da”, răspuse el, „astăzi am serviciu de rangiare în Tarnowitz, mă iutorc dér numai mâne cu primul tren miostă la 5 ore dimineța. Voiu fi însă după aceea totă ziua liberă, adio Mario și tu Bruno, băia-

tul meu, fi de trebă, își voi aduce și ție ceva; dér nu știu ce-i asta, Mario, copilul mi se pare astăzi așa de tăcut, și cumva e bolnav?”

„Și eu am observată această”, răspuse soția, „probabil că s'a răcit pe vremea asta rece și umedă. Îl voi culca astăzi de vreme!”

Clopotul sună a treia-ora. Lederer s'erută încă-odată pe femeă și copil și apoi sări pe locomotivă, se suđi o fluierătură pētrunzătoare, și trenul se puse în mișcare. Înaintea de a dispară, la o oărnitură Lederer se uită încă-odată dela locul său la soția și la copilul, spre a le mai face un semn de adio.

Nevasta îi răspuse, fălăind batista, după aceea trecu în partea cealaltă a oșii sa de serviciu. Ea mergendă privea cu atențiune la copilul, pe care lă ducea de mâne. Nu era ca altă-dată, viciuinea lui dispăruse, își ținea capul plecat și umbrelul părea, că-i este greu.

Maria observase schimbarea la copilul

încă de câteva ore, dér n'a spusă nimic soțului ei, pentru-că nu voia să-l neliniștescă înainte de multă iubea el pe singurul lui copil, cu care își petrecea tot timpul său liber, spre a-i face modele de mici mașini și alte jucării mecanice.

Sosindă acasă dōmna Lederer, ea vedu, că copilul era cu ochii turburi și lacrimând, el se văeta că e ostentă și vrea să se culce, deși lipseau încă câteva ore până la încheierea seului său de culcare.

Maria împlini dorința copilului și apoi se gândi, ce să facă. Celu mai de aproape medic, care era la dispoziți, locuia în localitatea Malapane, care era în depărtare mai multă de ună milă. Elu era medicul stabilimentului de turnatori de fier regesc. Ea îl chemă, oă decât va veni pe șeful stației să trimetă la stațiunea Malapane, o stepeșă, care să chieime pe medic, oastea putea să fi într'o oră, cu trăsura sa întotdeauna disponibilă, lângă copilul bolnav. Ea se hotărî însă a mai aștepta încă, pentru că spera, că era numai o răcoala